

458.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 19 czerwca 1925 r.

w sprawie uproszczonych egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich.

Na podstawie art. 7 ustawy z d. 26 września 1922 r. dotyczącej kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych (Dz. U. R. P. № 90, poz. 828) w brzmieniu ustalonym w art. 7 ustawy z dnia 16 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 740) zarządza się co następuje:

§ 1. §§ 1 i 2 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 czerwca 1923 r. w sprawie uproszczonych egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich ogólnokształcących i seminarjów nauczycielskich (Dz. U. R. P. № 68, poz. 533) otrzymują następujące brzmienie:

„§ 1. Ustanawia się na czas do 30 czerwca 1929 roku uproszczone egzaminy państwowe na nauczycieli szkół wyżej wymienionych, według następujących przepisów:

§ 2. Do egzaminu uproszczonego mogą być dopuszczone:

A. Osoby, które przed 1 stycznia 1923 roku były czynne, jako nauczyciele w szkołach średnich ogólnokształcących lub seminarjach nauczycielskich na obszarze Państwa Polskiego, jeżeli:

- a) posiadają obywatelstwo polskie,
- b) ukończyły szkołę średnią ogólnokształcącą lub seminarjum nauczycielskie,
- c) ukończyły przed 1 stycznia 1923 roku 25 lat życia, oraz albo
- d) odbyły przed 1 stycznia 1923 roku co najmniej 3-letnią szkolną praktykę nauczycielską, uznaną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za zadowalającą, w wymiarze co najmniej 14 godzin tygodniowo, z czego co najmniej 2 lata w szkole średniej ogólnokształcącej lub seminarjum nauczycielskim, albo
- e) odbyły przed upływem 1928 r. co najmniej 3-letnią praktykę nauczycielską szkolną, z cze-

go co najmniej 2 lata w szkole średniej ogólnokształcącej lub seminarjum nauczycielskiem w wymiarze przynajmniej 14 godzin tygodniowo, uznaną przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za wybitną.

B. Osoby, które przed 1 stycznia 1923 r. nie były czynne w szkołach średnich ogólnokształcących lub seminarjach nauczycielskich, a były czynne, jako nauczyciele w szkołach powszechnych, pod warunkami wymienionymi pod lit. a), b), c) i e).

W wypadkach wyjątkowych może Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego dopuścić do egzaminu uproszczonego kandydata, nie spełniającego jednego z warunków, wymienionych pod lit. a), b) lub c).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może absolwentem Państwowego Instytutu Nauczycielskiego lub Państwowego Studium Pedagogicznego zaliczyć jako lata praktyki nauczycielskiej w szkole średniej ogólnokształcącej okres studjów, odbytych w tych instytucjach, osobom zaś narodowości polskiej, pochodzącym z b. zaboru pruskiego lub b. zaboru rosyjskiego, z wyjątkiem b. Królestwa Kongresowego, które przed dn. 25 października 1922 r. pracowały w szkolnictwie polskim na tych obszarach, dalej repatriantom, oraz osobom, które służąc w wojsku w czasie wojny, nie mogły przed 1 stycznia 1923 r. odbyć przewidzianej niniejszym paragrafem praktyki szkolnej, termin odbycia tej praktyki przedłużyć do końca 1924 r."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *St. Grabski*
